

ความรู้สึกของใครหนึ่งที่ไม่อาจกล่าว

นำเสนอเมื่อ : 27 พ.ย. 2551

ใครคนหนึ่งที่กำลังเดินอย่างโดดเดี่ยวท่ามกลางผู้คนมากมาย
ที่เขาคิดว่าเขาเป็นคนที่ใช้ชีวิตสองด้านในเวลาเดียวกัน ด้านหนึ่งเขาคือผู้ที่เต็มไปด้วยความร่าเริง
แต่อีกด้านเขาก็กลับกลายเป็นผู้ที่เย็นชาต่อทุกสิ่งที่เขาเข้ามาในชีวิตเขา เขาเดินไปอย่างไรจุดหมายปลายทางที่ก้าวเดิน
เดินไปทุกอย่างที่ไม่เห็นทาง เขาคนนั้นได้พยายามศึกษาและปรับตัวให้กับเขาทุกคนได้
แต่มันก็ช่างเปล่าประโยชน์ไร้สาระสิ้นดี เพราะทุกคนไม่เคยเข้าใจในความเป็นตัวเขาเลย
เขาจึงได้แต่เฝ้าถามตนเองว่า “ทำไมถึงเป็นแบบนี้”

วันนี้ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่ผ่านมาไปอย่างไรความหมายสำหรับเขาคอนั้น
ทุกวันนี้เขาไม่เคยได้คิดถึงตนเองก่อนผู้อื่นเลย ชีวิตเขา ผู้ที่เคยมีความฝันมากมายที่จะทำ
แต่มาวันนี้เขากลับไม่เหลือสิ่งนั้นอีกเลย “มันเป็นเพราะอะไรนะ” ประโยคนี้ก็ยังคงตอกย้ำอยู่ในใจเสมอมา
แม้กระทั่งตอนนี้ เขาเองยังไม่รู้เลยว่าเขาจะทำอะไรอยู่ตรงนี้ ที่จุ่มเงินเจียบเหงาสำหรับเขามาตลอด

แล้ววันหนึ่ง ผู้ชายคนหนึ่งได้เข้ามาสร้างความรู้สึกดีๆ ให้กับเขาคอนั้น แต่มันช่างน่าเจ็บปวด
เพราะเขาเป็นคนที่เย็นชาต่อความรัก แม้จะเปิดหัวใจให้คนอื่นเข้ามา
แต่แล้วทุกอย่างก็ต้องเดินผ่านออกไปจากหัวใจดวงน้อยของเขา เพราะเขาเปิดหัวใจก็จริง แต่เขากลับปิดกั้นตนเอง
เพื่อที่จะลบลรอยอดีตที่เป็นเสมือนแผลเป็นที่ฝังใจเขาตลอดมา เขาจึงกลายเป็นคนที่ไม่รู้จักคำว่ารักเลย
เขาคิดอยู่เสมอว่า จะมีวันใดที่จะมีคนจุดเขาขึ้นมาจากอดีตที่น่าเจ็บปวดได้ ไม่ใช่เขาไม่อยากจะลุกขึ้น
แต่เมื่อพยายามเมื่อไร ความเจ็บปวดก็จะตอกย้ำซ้ำเติมอยู่เรื่อยมา

เขารู้สึกสับสนมากเมื่อมาเจอใครคนหนึ่ง ที่ใครคนนั้นแสดงออกมาว่ารัก
แต่บางครั้งกลับแสดงออกมาตรงข้าม ตอนนั้นเขาจึงเหมือนคนที่หาทางออกไม่เจอต้องเดินวนเวียนอยู่เช่นนี้
มันเปรียบเสมือนเดินในมหาสมุทร เพราะไม่มีทางที่เขาจะค้นพบคำตอบ
เพราะตรรกะใดที่เขายังไม่มีความตอบว่าเขารักใครคนนั้นหรือเปล่า
และทุกอย่างยิ่งแยกลงไปอีกเมื่อสิ่งรอบข้างเขาเกิดปัญหา เขาต้องแก้มันด้วยตนเอง บางครั้งเขาคิดที่จะหนีปัญหา
แต่เขาก็รู้วามันไม่ใช่ทางออก ทำให้เขายังสับสน กลายเป็นว่าเขายิ่งเดินเขาสูความมืด แล้วเมื่อ

ไทร่ละที่ เขาจะพบความแสงสว่างที่รอคอย เขาไม่เคยรู้ว่าตนเองต้องการอะไร
เขาไม่เคยที่จะสามารถกำหนด ชีวิตตนเองได้ แต่มีสิ่งหนึ่งที่เขาเฝ้ารอมานานแสนนาน
คือการรอการกลับมาของใครคนหนึ่ง ถ้าถามว่าเขาคนนั้นเป็นใคร เขาก็คงตอบไม่ได้เหมือนกัน ว่าเป็นใคร
เพราะเขาเองไม่รู้เหมือนกันว่าเขาหรือใครกันแน่ แต่ที่แน่ๆ ใครคนนั้นมีตัวตนอยู่บนโลกนี้
และใครคนนั้นคือคนที่อยู่ในความรู้สึกของเขาตลอดมา เขาจะเสวย สุข ทุกข์เช่นใด
ความรู้สึกมันก็บอกเขาว่าใครคนนั้นก็รับรู้เช่นกัน เขาจึงเฝ้ารอไปพร้อมกับวันเวลาที่ผันเปลี่ยน จากเช้าเป็นค่ำ
จากวันเป็นอาทิตย์ จากเดือนเป็นปี แต่เขาก็ยังเฝ้ารอใครคนนั้นอยู่ ถึงแม้จะดูว่ามีหวังเพียงน้อยนิดก็ตาม
บางครั้งเขาเคยถามตัวเองว่า ทำอย่างนี้ได้อะไรขึ้นมา คำตอบที่ได้ทุกครั้งก็คือ
ได้สิ่งสุดท้ายในชีวิตที่ไม่เคยได้ด้วยความจริงมาแต่ต้น
เขาจึงเป็นคนที่อยู่กับกาลเวลามีชีวิตอยู่เพื่อสิ่งสุดท้ายที่เฝ้ารอ
แม้ว่าวันข้างหน้าเขาจะไม่รู้เลยว่าชีวิตเขาจะเป็นแบบไหน จะมีโอกาสได้พบใครคนนั้นที่เป็นสิ่งสุดท้ายในชีวิตหรือไม่
แต่ทุกวันนี้เขาก็อยู่ได้เพราะใครคนหนึ่งที่ไม่มีใครรู้จักแม้กระทั่งตัวตน..... เขารู้เพียงว่า ในความนึกคิด จิตใจ
ทุกสวนของสัมผัส มันบอกแล้วว่า รอใครคนหนึ่งที่กำลังมาอีกในไม่ช้า.....

แต่วันเวลาที่ผ่านไป ไซ้ว่าจะผ่านไปอย่างไรราบรื่น หนทางของเขาไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบ

แต่มันกับเต็มไปด้วยอุปสรรค เขาจึงต้องมีความอดทนอย่างมากที่จะฝ่าฟัน เพื่อวันข้างหน้า
ทุกสิ่งรอบตัวเขาห่อหุ้มไปด้วยเปลือก ที่ปราศจากความจริงใจ แม้วันนี้เขาจะยืนอยู่ตรงนี้ได้ แต่เขาไม่มั่นใจเลย
ว่าเขาจะทนยืนอยู่ตรงนี้ได้อีกนาน สักเท่าไร เพราะไม่ว่าใครจะรวยจะจน หรือวิเศษขนาดไหน
ยอมมีขีดจำกัดของตนเอง เขาก็เช่นกัน แม้ว่าเขาจะเป็นคนที่มีความอดทนสูงก็ตาม วันใดที่เขาต้องล้มลง
วันนั้นคือวันที่เขาจะต้องเริ่มต้นใหม่ ในสิ่งที่ดีกว่าเดิม ถึงมันจะไม่มั่นคง ไม่มีอะไรจะสามารถมายืนยัน
ว่าจะไม่มีความผิดหวังรออยู่วันข้างหน้า แต่มีสิ่งหนึ่งที่คอยยืนเคียงข้างเขาอยู่นั่นก็คือ ความมั่นใจในตนเอง
ทุกวันนี้เขาจึงมีชีวิตเพื่อใครคนหนึ่ง ที่เป็นความหวังสุดท้ายของเขา แม้มันจะเจ็บปวดเพราะเมื่อใดที่คิดว่า
จะมีโอกาสได้พบใครคนนั้นหรือเปล่านะ แต่อย่างไรก็ตาม เขาให้สัญญากับตนเองว่าเขาจะไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ
ตราบใดที่มันยังไม่ถึงขีดสุดของความพยายาม..... จำไว้นะไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นจงยอน กลับไปดูขอ ที่หนึ่ง ตรง
ฉันรักเธอ นะ